

Музо, възпей оня гибелен гняв на ...

<http://www.bgvestnik.eu/2012/10/01/всички-следи-водят-към-джеров/>

Стенограма от заседание на издателския синдикат на в. "Демокрация" за освобождаване на главния редактор Волен Сидеров и избирането на негов наследник

Раздел: Личности

Анотация: 168 часа – 18 февруари 1992 година – бр.7

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ:

Ние де факто вече навлязохме в трета точка от дневния ред. Това е обсъждане на вестник „Демокрация”.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: В тая връзка предлагам това, което беше внесено като предложение от редакцията, да присъствува ръководството, когато стане дума за вестника. . .

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ръководството на редакцията да осигури пълно присъствие на редакцията. Гласове: Да гласуваме.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Да.(Гласуване. Мнозинство)

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Аз закъснях, но все пак искам да кажа нещо. Ако освен събирането в събота на колектива, а вие имате предвид днеска да свършите и нещо друго, което няма да допринесе, се досещам, разликата между това друго и събирането на колектива е твърде голямо. С други думи, колективът, бих казал, трябва дори предварително да бъде събран, за да бъде свършена тази работа -или ако бъде свършена сега, утре трябва да е събран колективът.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Днеска ще го съберем.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Защото една седмица време е време за приказки, клюки, писане по вестници, разпавии. Много време е. Тези работи се вършат или светкавично, или просто не се вършат.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Аз искам да кажа само няколко думи. След многобройните критики на вестник „Демокрация”, след обсъждането, което имахме след обяд днес, след абсолютния провал на абонаментната кампания, когато вестник „Демокрация” има 64 хиляди абонати, а вестник „Дума” 128 хиляди, се получи ситуацията, която се получава, когато ЦСКА и „Левски” играят за първо място, но вместо първо място един от тях отива на трето място. Тогава какво се прави? Сменя се треньорът. Сменя се треньорът, за да се поднови стилът, от който вървят нещата. Ролята на треньора във вестника играе главният редактор.

Аз мисля, че това не е само наше мнение, а това е мнение на Координационния съвет и парламентарната група и мисля, че всеки от нас има достатъчно свои наблюдения как стоят нещата. Мисля, че до 13 октомври в „Демокрация” свърши горе-долу добре работата си като боен юмрук на СДС, когато трябваше повече да се руши, да се обвинява и да се действа с едни остри крошста.

Освен това се тръгна в един етап, когато в. „Демокрация” трябваше да играе ролята на един официоз. И мисля, че никой от нас няма нищо против него (Волен Сидеров – б, р.) като личност. Лично на мен, трябва да ви кажа, че ми е изключително неприятно, че взех участие във всички тия обсъждания около неговата главна редакция. И искам също така да ви уверя, че винаги съм имал симпатии към неговата личност. Така че нямам дори една трохичка корист към неговата работа. И два-три пъти съм отказвал да бъда главен редактор на тоя вестник. И единствено това ме интересува да имаме един мощен син вестник, който да закрие

цялата комунистическа преса. Изобщо нищо друго не ме интересува в случая. Но независимо от симпатиите към Волен, той е пречка това да стане и че ние просто трябва да намерим начин да го сменим и да предложим на Координационния съвет във вторник една по-подходяща за сегашните условия кандидатура на един човек, който ще бъде с по-голям замах, но и с по-голям, интелектуален капацитет в момента (аз не казвам, че потенциалът на Волен е малък) като политическа фигура и виждане. И надявам се, вие да подкрепите това мое предложение, което се състои от две точки – да гласуваме за освобождаването на Волен Сидеров и второ, да обсъдим кандидатурата, предложена във вторник на Координационния съвет.

Ако се получи Волен да излезе с лоши чувства за нас, първо, това няма да бъде най-точната реакция и няма да отговори на това, което ние чувстваме към него и второ, няма да бъде от полза нито за „Демокрация”, нито за СДС, нито за България. Той продължава да бъде един талантлив кадър и ние с него тепърва ще работим и той ще има място в целия процес, който ще върви в България.

Съвсем честно мисля, че след 15 октомври нивото, което всички си представяхме, че ще стигне „Демокрация”, се оказа над капацитета на Волен, какъвто е в момента. Независимо от това аз съм убеден, че неговият капацитет ще се повишава и той ще доказва себе си. Той трябва да разбере, че в случая нищо не губи. Всички мислим за едно нещо, че сме задължени да имаме един голям вестник. А вестник „Демокрация” имаше около 170 хиляди абонати – един нелош тираж. Той в огромна степен се дължеше на това, не че вестникът е бил с висока стойност, а на магията, която все повече избледнява и може да се замести с един висок професионализъм.

С това не искам да хвърля някаква сянка върху качеството на екипа на вестника. Мисля, че при по-добро ръководство на екипа ще покаже вестникът какво може и какво не може. За мене в момента основният пункт за движението „Демокрация” напред си остава смяната на главния редактор.

И предложението: първо, освобождаването на главния редактор и второ, обсъждане на кандидатура, която да представим във вторник пред Координационния съвет.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Вестникът трябва да бъде на висота. След 19 октомври той стана и официоз. Но от моята критика не се взе бележка и тези грешки продължават. Върхът на всичко според мен е тая притурка във вестника. Как може един официоз, един политически вестник да ни занимава с въпроса как се прави по-добре секс. Може би е искал да подпомогне студентското издание, но това е пълно безобразие.

ИВАН МОРОВ: Моите колеги ме направиха на нищо за тази притурка.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Ако сте съгласни с мен, а това е мое лично мнение, а по повод на миналите ми изказвания не се взеха никакви мерки. Това са два факта, които аз изнасям. Да не говорим за правописни грешки, пренасяне на думи и т. н.

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: Имам един въпрос. Няколко пъти бяха направени критични бележки и беше поръчано на ръководството да запознае с тях цялата редакция. Въпросът ми е: беше ли направено това нещо?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Да, редакцията беше запозната, но не на общо събрание, а в редакционния състав. Ти може би имаш някакви съмнения?

ЕДВИН СУГАРЕВ: Неприятно ми е да говоря. Приятели сме. Става дума за вестник „Демокрация” и за СДС. СДС трябва да оцелее. Цялата преса в момента с срещу нас. Недоволствата от вестника са повсеместни. Навсякъде в провинцията на срещи се повдига въпросът. Няма да говоря с подробности. Ще кажа основното.

Този вестник няма ясна политическа линия. Не е ясно той какво защитава, чия позиция следва. Искам да не бъде вулгарен. Не искам всеки материал да бъде вкопчен в тая позиция.

В днешния брой има анализ на Константин Мишев и се дава „прекрасният” съвет на Филип Димитров да подаде оставка. Един нормален редактор не може да пусне тая информация без коментар. Просто самият живот на СДС се пренебрегва във вестника. Правим пресконференция. Провежда се световна екологическа конференция. Присъствуват журналисти, а след това във вестника няма нищо. Зелената партия на Каракачанов прави нещо. Нашата зелена партия също има мероприятие. За Каракачанов се появява информация, а за другия форум няма нито дума. Изобщо напоследък не се коментира за политическия живот. Например как се отразяват нещата в парламента?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Отразяват се.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Неграмотно е.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Аз ще си позволя да прибавя няколко думи към това, което казва Едвин Сугарев. От една страна, и това обсъждане в Управителния съвет, на което сме говорили за ръководството на вестника, той не изпълнява първата си задача като ежедневник да информира. Той и не информира в достатъчна степен, а понякога информира погрешно. Това, което каза Сугарев, е изключително важно. За разлика от „24 часа” като информативен вестник, „Демокрация” трябва да има по-друг облик освен информацията, основното трябва да бъде коментарът. На общественото мнение се влияе чрез коментар. Но не се привличат достатъчно външни автори. Имало е конфликт например с Петко Бочаров, който е сътрудничил и поради някакви търкания не сътрудничи вече. При известна промяна той казва, че може да сътрудничи.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Конфликт не е имало.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Конфликтът не с точна дума. Той е разочарован от отношението към него.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Това е друго.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Има хора, които са засегнати от отношението към тях, от начина, по който се разглеждат материалите и т. н., в психологически план. Като се дава материал, да му се каже например, че няма да влезе. Но хората се засягат от това отношение. Коментарът е изключително важен.

Второто нещо, което е, е, че вестникът няма концепция, облик, който да е ясен. Не може да се намери материалът къде е отпечатан -на първа страница долу, на втора или на трета. Във вестник „24 часа” човек е по-лесно да се оправи. Всъщност от това кой е водещ редактор зависи какъв облик ще има той. Просто това е едно нещо, което трябва да се има предвид в работата.

Друга слабост, която понякога се прави навярно несъзнателно, е, че се прави реклама и на Българския демократичен център, на Ера-3, на Националдемократическата партия, което може да се каже само с две изречения, ако това е пресконференция.

Аз несъзнателно се отвлякох в такива частични неща. Същественото беше в това, че аз не виждам една така силна линия, както каза и Сугарев, и коментар, просто едно присъствие във вестника в съчетание с това, че вестникът не информира достатъчно.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Бих искал да се допълня с още едно нещо. Вестник „Демокрация” има изключителния шанс да се вре навсякъде, във всички министерства, Да търси информация, да прави журналистически разследвания.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: И Двете неща – вестникът може да има първи информацията и хората да знаят какво става в Министерския съвет и да го четат не от „24 часа”, а да го четат от „Демокрация”. В другите вестници да идва със закъснение. В парламента те биха могли да знаят законите, но по този въпрос не се работят достатъчно. Това би могло да се използва от вестника, който първи да дава информация. И по въпроса за разследванията също. Това вече е

въпрос на по-генерална политика, репортерите да не се стремят само на пресконференциите да носят касетофончета, а да се набляга повече на по-сериозните разследвания, което иска повече работа.

Г-н Йорданов иска да каже нещо и да направи процедурно предложение.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Искам да кажа няколко думи. Проблемите на вестник „Демокрация” са проблемите на СДС. Проблемите на „Демокрация” и по-рано, и сега са в това, че бих казал, че не е ясен електоратът на СДС в интелектуално-образователния му ценз, най-общо казано. И аз си спомням, когато се развиваше една концепция, една теория, че „Демокрация” трябва да бъде независим вестник. Това е абсолютно същото, което се лансира в предизборните кампании да бъдеш независим. Но въпросът е точно от какво ще бъдеш независим. Ти не можеш да бъдеш независим, когато се сменя системата. Значи, че трябва да вземеш страна. Не можеш да бъдеш независим абсолютно, когато си изправен пред електорат, пред читателска публика, на която тепърва трябва да ѝ се обяснява азбуката. Казано по друг начин, първолачето не може да бъде независимо. Първолачето трябва да научи азбуката. И тази азбука трябва да му се обясни.

„Демокрация” постави изключително силно акцента върху правителството. Казано по друг начин, то направи една голяма реклама, тук ролята е на Константин Мишев, който дълго време се чувствуваше като вътрешен, както и Евгени Михайлов като приятел на Филип Димитров – нищо против. Огромна реклама направихте, а сега изведнъж се оказа, че тази реклама. . . , че всъщност вестникът е лъгал . Има опасност правителството да падне, да подават оставки и т. н.

Ние сме против това. Но отвънка обществото, което следи и чете, казва, чакайте, в „Демокрация” направи голяма реклама на тези министри, а много от тях сега може да паднат. Значи на вестника не може да му се вярва абсолютно, не може да се вярва на акцента, който поставя.

И проблемът тука е да се възпитава обществото в това което са нашите демократични разбирания, да се утвърждава, първо, парламентарната демокрация, което означава, че в момента акцентът са тези закони, които сменят системата. Ние трябва изпреварващо да подготвяме хората за тези закони, а не да изнудваме, както всички вестници. Виждате и вестникът на Моллов, където се върти цялата мафия, а аз имам информация, че журналисти на „Демокрация” продават информация на вестника на Моллов и това е вярно, срещу пари я продават (оживление). . . Забележете, че там са добри професионалисти като Петьо Блъсков и други и не може да им се отрече професионализмът. Парламентът там винаги е сбутан, винаги е с малки букви, винаги е в тези колонки, където я го прочетеш, я не го прочетеш. Това не е случайно. Гафове на правителството се пишат с големи букви. Костов и Пушкаров как ще се сгромоляват също е с големи букви. Където има скандал по изпълнителната власт, също е с големи букви.

Трябва добре да се разбере, сто пъти в парламентарната група го говорим. Нашият ход е обратният – да внушим на това общество, че в този парламент е нашата сила, там ни е мнозинството. В Михайловград нямаме мнозинство. И тези закони, които правим, трябва добре да се обяснява какво представляват и какво реално следва; т. е. тези коментари, за които тука се спомена. Трябва да научим хората в България, че единственият достоверен източник на информация в тази страна е вестник „Демокрация”, тъй като той е вестникът на тези, които правят законите. Това просто е така. Това не е пропаганда. Истината е, че в момента Георги Марков, аз и Едвин Сугарев знаем как ще изглежда от другиден Законът за земята. Ако ме пита някой от „Демокрация”, ще му кажа. Именно може да отидем дотам, че какво сме казали и сме се ангажирали, ние ще го проведем. Нито някой ме пита, нито нищо. Напротив, на общите пресконференции черпи тона, което и другите кажат, дори го предава и грешно. „Отечествен вестник” по-добре предава пресконференциите, които се правят от парламентарни групи или в парламента. Тези пет жени-Констанца, Соня и не знам кои други,

по-добра информация дават. Това не е нормално. Значи, това е единият проблем за изпреварващата функция на вестника спрямо събитията, тъй като той е единственият, който може да каже какво става. Забележете какво прави Стефан Продев. Той е единственият в кухнята на политическия живот. Той всеки ден е с ръководството на БСП и той знае накъде да манипулира мнението.

Не може, когато наистина се води борба и тая борба не е просто за власт, а това е борба за един друг свят, за друга система, която по някакво стечение на обстоятелствата ние трябва да я направим. Сигурно те може би по-добре щяха да я направят. Един господ знае! Но на нас се падна. И ние това трябва да го изиграем, защото това е исторически ход и може да се загуби, независимо дали някой харесва моята физиономия или на другите, така се случува. Това е единият проблем.

Второ, искам да ви кажа, че „Демокрация” наистина трябва да съдействува в някакъв смисъл на Съюза на демократичните сили, да подчертаем този коалиционен характер на съюза. И забележете, че БСП и това е последната информация, те започват да приемат образа на водач на една лява коалиция. Те са най-голямата лява партия и те търсят коалиционния образ. В момента започва цял един сценарий срещу СДС на тази основа. В този сценарий участва включително и президентът на републиката. Възражда се идеята за коалиция и някъде в май месец да станат така нещата, че да се окаже. . . да, благодарим на СДС,, прие двата закона за приватизацията, реституцията и земята, но на България трябва обединение, трябва консенсус на всички политически сили за прокарването на тия закони в живота. Затова най-добре е това правителство да си отиде -една правителствена криза а ако може и парламентарна, и отново да се възроди идеята за възможно най-широк демократичен фронт на управление. Отново и с различни демократични сили Искат да влязат нашите либерали, хората на Дертлиев, на Каракачанов и т.н. Става дума за широк демократичен фронт, но те не държат да се подчертава смяната на системата. А ние просто трябва да подчертаваме този коалиционен характер, че тук има и социалдемократи, тук е и нашата зелена партия – демократична коалиция, която има свой вестник и която възпитава в ценностите на гражданското общество и т.н.

Вестникът не може да се превръща, това е третата тема, в говорител само на президента или говорител само на правителството, или в говорител само на парламента. За обществото той трябва да създава впечатлението, че тези три зони на властта вървят едновременно, вървят диалогично, ако трябва понякога и т.н., и т.н. Плюс това, което се спомена от вас за тази интелектуализация, езика на материалите. Нека да не се лъжем! В „Демокрация” има доста посредствени журналисти. Те просто не могат да измислят заглавие на материала си, не могат да измислят една журналистическа хватка и да хванат още от първото изречение материала и да предизвикат интереса на читателя, да се зачете текстът.

Има още една, четвърта функция на вестника. БСП не е единен политически субект. Дори така да ни изглежда, ние така трябва да направим, че да обясним на нашия електорат и да помогнем за разцепването на БСП. Не може с един и същи стандарт да се подхожда към всички от БСП. Ние просто трябва да ги цепенем. В единия брой ще направим комплимент за нещо примерно на Пирински и ще удариш Лилов. И ще започне една двойна игра. Ако дойде редактор от „Демокрация”, аз ще му обясня много неща от кухнята на БСП, тъй като между тях има и предатели, които идват и си правят игрички -клю-клю, нали, нещо му казват на ухото. От това нещо слово можем да направим. Примерно какво ми шепне Соня Младенова. Те един друг се мамят. Там има вътрешни интереси, включително – да не се впускаме в подробности. Но всичко това трябва да се използва и пропагандата.

Много са сложни задачите и много са големи. За съжаление това остана единственият наш вестник ежедневник и главният проблем е, че единствен и трябва да изпълнява ролята и на интелектуален, и на малко жълта преса и всичко това да го съчетава. Аз вярвам, че в перспектива трябва да направим и още един ежедневник от типа на „24 часа” – по-жълтичък,

по-клюкарски. Не като този вестник. Той е повече с такива коментари. Но и такъв някакъв елемент трябва да има и информационен, за да можем ние да пуснем митовете и слуховете в обществото, а те да ги опровергават. Сега излиза така, „Дума” ни пуска на нас нещата, а ние след това се оправдаваме.

И третият проблем е, че „Демокрация” все още има опозиционен дух. Опозиция на какво? Четеш и разбираш, че той е опозиция на социалистическата партия. А трябва да е обратно – да четеш „Дума” и да чувствуваш, че те са опозиция. Много е трудно да се смени мисленето, защото точно такава е мисленето, за съжаление и в СДС. Тука има пълно покритие. Нашите седесарски структури по места още не могат да излязат от ложето на СДС и не могат да свикнат, че са по-важни хора, че са хора на власт. Трудно може да се намери вариант. Аз докато не видях тук, в София, да викат „Долу Александър Йорданов”, властта в България няма да се даде. Избори няма да има. Правителството оставка няма да си даде. Това Константин Мишев, дето днеска е направил тази глупост, да даде съвет на Филип Димитров да даде оставката на правителството, за да пробвал как ще реагира парламентарната група, това показва, че е пълен кретен. Просто кретен! Това са политически варианти и ако толкоз му е на акъла, може да дойде и да ми каже, Сашо, я разиграйте вашата парламентарна група десет варианта. Първият е дават си оставката и да видим как ще гласуваме. Събираме се и аз им казвам: мислете, че все едно Филип си е дал оставката, я гласувайте сега, ще приемем ли оставката му или няма да я приемем. Но това не излиза в печата. В този момент и международно няма да е добре. Петко Симеонов ходи в Гърция непрестанно. Други хора – също. Очаква се правителството да падне. Създава се атмосфера. И най-странното за вестник „Демокрация”. Пиеш не можем да проведем реформа в страната, а всички сме убедени, че тази реформа някой трябва да я направи. Иначе загива тая страна. Не можем да проведем реформа, когато селянинът чете „Демокрация” и каша, на тия им се клатят краката. Каква реформа? Кой ще я направи? Там е правителството. Това трябва да го разбирате.

В този период на живот и смърт се води борбата за смяна на истината на законодателството и на системата и затуй е този ужас. Затуй е този огромен конфликт, който е в основата – и в парламента, и във всичко. Затуй са и сценариите евентуално и за преврат. И затуй от информацията, която имаме от г-н Сокол, се вижда» че оръжията стягат по селата. Сега ще започнат може би да палят и на частниците къщите – организирана престъпност и т.н. Всички тия хора от Държавна сигурност отиват там. Много е сложно. Изключително много е сложно.

И ако вестникът не е просто да води този целия процес, да му дава един цивилизован образ и наистина да ни бъде гръб, ние просто увисваме. Аз съм напълно уверен. Може би не съм аз човекът, който трябва да бъде точно на това място, Едвин Сугарев или Стоян Ганев. Не зная, но това е ситуацията. И всички работим за една кауза. Никой не е казал, че когато трябва да върнем земята на селяните, трябва да знаем английски. Нали?

Давайте просто да мислим реално и да печелим интелигенцията, да печелим умните хора, защото те се отграничиха от демокрацията и да ги привличаме. Там е спасението. Иначе всички ще се сринем и ще се срутим.

И наистина, Волен, в тоя смисъл, ако има такова настроение, измисли формулата, по която ти да се оттеглиш, примерно! Нека да се пробва с друг човек. Винаги може да се отиде на специализация в чужбина и т.н., да се върнеш и друг вестник да започнеш, защото и перо имаш, истински поет си и т.н. Да не се загърбваме на това, просто трябва да търсим възможност да отпушим този процес. Това е, което исках да кажа.

ИВАН МОРОВ: Това е много тежък разговор. Аз мисля, че Волен чудесно разбира, че никой няма съмнение в неговите журналистически способности. Той е от хората, които пишат в най-хубавите отношения. Мисля, че тези изказвания са много полезни, но поводът днес е друг.

Ако желаят Волен и неговите редактори да кажат нещо и да гласуваме.

Мога да кажа, че според мен вестникът има някои слабости. Случаят със студентите.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Ние губим студентската младеж.

(Следва)

Б. Р. Текста публикуваме с незначителни съкращения

Волно пожертвувание пред олтара на демокрацията

<http://www.bgvestnik.eu/2012/10/01/димитър-йончев-допуска-през-есента-да/>

Стенограма от заседанието на издателския синдикат на вестник „Демокрация” за смяната на главния редактор Волен Сидеров

Раздел: Личности

Анотация: 168 часа – 25 февруари 1992 година – бр.8

(Продължение от бр.7)

ИВАН МОРОВ: Вярно е, че студентите са икономически много зависими, че малко са индиферентни. Някои ни обвиняваха, че сме сини комсомолци.

Волен, ти си един човек, който аз уважавам като журналист. Но вярно, че нещата там са като един занаят. Аз мисля, Волене, че това е въпрос на възискателност, а ти твърде меко се отнасяш към своите подчинени. Искам да изберем интересен вариант, за да може Волен да се оттегли достойно.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Искам да посоча един конкретен пример за обсъждане на взаимоотношенията на опозиционния печат. Преди няколко дни, преди четири дни, една банка, която просто е съставена от ченгета, банка за външотърговско развитие, и ние в три броя изнасяме факти, че тя е основана от хора, които са крали пари в Швейцария, дошли са тук и внасят 30 милиона в този клон. Ние тогава питахме откъде са дошли парите, при положение, че председателят на банката е съден в Швейцария за кражба на пари. Те ни се обадиха след 20-25 дни и поискаха среща с мене в едно кафене – разговор с адвокат, в присъствието на един представител, който после идентифицирахме като ченге, натиск ние да направим опровержение. Аз дойдох тука, в „Демокрация”, и помолих една от редакторките и й каза, че за мене е необходимо да присъствува един репортер пряко или косвено или поне да има един касетофон, за да отразим този натиск, който беше сведен дори може би до криминален натиск. Изведнъж реакцията беше – откъде накъде ще правим услуга на вашия вестник, ти какво искаш от мене.

Нас ще ни съдят в момента, тази банка, и ще ни осъди най-малко за сто хиляди лева затова, че сме им нанесли морална щета.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ? Ние не можем да направим кампания. Изнесохме стотици материали, всеки ден има материали за нарушения, но не можем да развием кампания и да я докараме докрай.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Става дума за една банка, аз имам документи, която пере пари, а в един момент това нещо се отхвърли, като че ли е лична услуга на мене или на вестника. Ето това мен ме засяга дълбоко, стесняват ме и подробностите, но един от тези елементи говори за неразбиране общо на линията на всички вестници. Днеска в заседание на група сатиристи, които присъствуваха – Радичков и прочие. Васил Цонев надигна глас. че в момента сатириците трябва да бъдат в опозиция срещу властта. Аз попитах в момента в кого е властта.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Изобщо не е в нас властта. Ако някой има илюзия, че в нас е властта. . .

ХРИСТО ГЕНЕВ: Би могло да се каже, че вестникът не подчертава коалиционния характер на СДС, което би дало възможност да атакуваме съюза на БСП. Другото е, че трябва да се промени липсващата политическа линия на вестника. Без да имам никакви персонални съмнения в качествата на Волен Сидеров, няма да бъде приета промяната на вестника, ако не

бъде променен главният редактор. Психозата в обществото е съвсем конкретна.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Аз мисля да дадем думата на Волен. Аз лично мисля, че трябва да му предложим просто сега да си подаде оставката, а не да бъде освободен, защото иначе ще се наложи да гласуваме освобождаването му.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Преди да взема аз думата, искам да дам думата на хората, с които правим вестника, и те да кажат няколко думи. Това беше целта на поканата. Те досега не са присъствували на тия заседания. Ще бъде полезна да ги чуете. Ако сте съгласни, разбира се?

МИХАИЛ НОЕВ: Благодаря, че ми се дава думата! Благодаря за възможността да чуж този анализ, който се направи. Лично на мене, а мисля, че и на другите, един такъв анализ – такъв спокоен, конструктивен, е крайно необходим и мисля, че той по-рано трябваше да стигне до хората, защото вестникът наистина е част от СДС.

За мен проблемът е един. Рубиконът на вестника е оня момент, оня преломен момент от българската политическа действителност, когато тая политическа сила от опозиционна стана управляваща.

Именно реверсирането на мисленето от опозиционен тип и отреагиране на политическата действителност, към оня, другия, конструктивния, официозния тип беше бавно. При една такава смяна на управление те се оказаха по-гъвкави. Ние нямаме такъв опит. Това за мен е ключовият проблем. Вестникът като цяло не можа да промени своята тактика. Лесно е да стоварим кривите дърва върху гърба на главния редактор. Реверсирането не можеше да стане само в главата на един човек. Журналистите от опозицията не се оказаха толкова гъвкави веднага да започнат да мислят по друг начин.

Другото, което е – чисто човешкият фактор. Нека да не се лъжем. Много по-лесно е човек да е в опозиция. Човешката склонност е да върви по линията на най-лекото съпротивление.

Освен това на заден план в подсъзнанието на всеки един от нас седеше голяма смъртоносна опасност. Бягайки и търсейки своето ново мислене, да не отидем до онова мислене, на което носител беше “Работническо дело”, т. е. да не добием формата на чистата откровената казионщина. И тука се получи едно лутане хем така, хем така.

В момента аз не искам да се оправдавам и не искам да обвинявам, а просто най-приложно моля за помощ, и за подкрепа. Просто да може по-скоро да се реализира и да се завърши този процес към обръщане на мисленето. Ако вестникът бъде оставен сам със собствените си сили да довършва този процес, той няма да се справи независимо от персоналните промени. Няма да се справи. В това съм абсолютно сигурен. Този процес може да бъде завършен само с една близка колективна помощ. У някои наши кадри няма онази професионална рутина, която имат нашите противници. Аз моля за по-чести срещи, за да получаваме една конструктивна помощ.

Така че лично аз съм благодарен. Приемам този анализ и мисля, че той с много неща би ни помогнал и апелирам за общо разбиране и да не слагаме всички тия криви дърва само върху гърба на главния редактор, защото всички носим отговорност. Аз – също.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Вярно е, че тежестта трябва да падне върху всички. Но ти ми кажи за една реклама, когато на първо място се изтъква, че външният отдел и спортният отдел имат тежест във вестника. Не може един вестник да се гордее с външната политика и със спортната страница. И даже в рекламата ви вие сте със самочувствието на най-добър вестник с външна политика и със спортния отдел. Мисля, че „Демокрация” трябва да има самочувствието на политически вестник.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Преди месец беше, присъстваше заместник-главният редактор Кюльовски и ние се бяхме събрали да обсъждаме въпроса за съкращаване на персонала на редакцията. Беше казано там 170 души и да се намалят на сто или нещо такова, не си спомням точно, има протоколи. Това беше преди месец и половина сигурно. И тогава г-н

Сидеров и г-н Кюльовски, категорично заявиха по повод на това, че нямате сили да се справите с този състав и да направите тази промяна, те категорично заявиха, категорично, пак същите бяха, че и с този състав на редколегията и както са намалени бройките и с новия състав ще се справят с новото виждане и новата линия на вестника. Та мисълта ми е, че се пое ангажимент, че ще се справят, а до този момент резултат няма. Ето за това исках да ви репликирам.

МИХАИЛ НОЕВ: Съжалявам, но тогава не съм присъствувал. Аз мисля, че кадрово вестникът има потенциал.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Аз не се съмнявам, но от изказването на г-н Йорданов и нашите общи изказвания не проличава такова нещо.

БОЖИДАР БОЯДЖИЕВ: Не съм убеден, че редакцията като численост ще има една прекрасна политическа линия, защото количеството и качеството са две различни неща. Ние когато намалявахме състава, редакцията беше някъде около 160 човека и беше в един доста лот вид.

Аз постъпих в редакцията лятото, около юли месец. Дойдох от “Свободен народ” и дойдох тук, защото именно съм горещ привърженик на синята идея. Това си е мое лично мнение и затова ви го казвам. По силата на обстоятелствата, че ми беше предложена тая длъжност, която имам удоволствието и сега да заемам, основната ми задача първоначално беше да се смени обликът на вестника. Може би всички си спомнят как изглеждаше вестникът при стария печат с тези отвратителни черни букви, които не се четяха, защото още го печатахме в комбината „Димитър Благоев”. Доста силна съпротива тогава имаше и от преди работещите в редакцията да минем горе в ИПК „Родина”, за което после комунистите доста са подкачали и са критикували ръководителите на участъците, че са ни вземали за печат там в тоя много тежък период на предизборна кампания.

Това го казвам, не защото Искам да си изтъквам някакви заслуги, но защото все пак ми се струва, че трябва да се кажат и хубави думи за вестника, който мръдна напред, и то доста.

Аз няма да повтарям Мишо Ноев. Той беше доста ясен и точен. Действително много тежко беше спечелването на парламентарните избори. Ние трябваше да се пренастройваме, и то за много кратки периоди, от едната крайност, която беше много лека за изпълнение – долу БСП, и да се настройваме към работа във вестник-официоз.

Сега отчитам, че ние действително залитнахме в другата крайност и изпаднахме в една сивота и беззъбие. За съжаление и аз отчитам, че тази дискусия, който сега се води, за мен е чудесна и прекрасна, но можеше да се направи много, много по-рано.

Абсолютно сигурен съм, че не трябва да се стоварват всички вини за неудачите на вестника върху главния ни редактор.

Общо взето, според мен работата на вестника в неговата всекидневна изява е според мен отражение на общия ни политически живот у нас, в страната. Ние се мятане в едно непрекъснато брауново движение, и то абсолютно несъзнателно – брауново движение, между парламент, президент и правителство. За всички е ясно, че има противоречия между президент, парламент и правителство и, общо взето, аз не знам как да бъде правен тоя вестник, за да бъде кауза на СДС на първо място и да няма недоволни. Аз съм убеден, че такова идеално мислене няма.

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Противоречия няма. Единственото позитивно, което се случва, се случва в парламента и изясняването на това позитивно, отколкото министерството да вземе решение да увеличи пощенските си услуги, а правителството на другия ден ги отменило и ти започваш да замазваш работата и става гаф. Спира АЕЦ „Козлодуй” примерно. Ако го съобщиш информативно, то остава незабелязано. Ту спира пети, ту шести, ту четвърти блок. Не мислете, че тези работи са случайни! Това е просто елемент от саботаж. Когато се даде

обективна информация, че шести блок е спрял, това обективно е така, но нашият вестник трябва да обере този луфт, защото хората ще кажат, дойдоха СДС, пак спира токът, пак същото, трябва да обере този луфт и да каже, че тези аварии не са случайни. Да се даде един коментар и да се каже, че трябва да се види тая работа. Аз това искам да ви обясня, че в момента нашият противник не е БСП. Затуй казвам, че БСП е единен политически субект. Там има дървени комунисти, на които, колкото ѝ да им наливаш в главата повече демокрация, файда няма. Те са повредени.

Има други, за които вестникът трябва да направи нещо, за да ги скара.

Нашият противник днес е стопанската номенклатура. Ако се помага на правителството, трябва именно там да му се помага - скандали и т. н., а не да се върви на война с Тренчев и т. н. Тренчев може на някого да не харесва-във вестниците, но той винаги излиза с един сигнал, че хората искат да се махнат тези директори по места. И вестникът трябва да подкрепи тази линия, а не да защитава просто ей така правителството, защото казал, ние няма да отстъпим пред синдикатите. Аз пак подчертавам, Тренчев сигурно не е красив, но проблемът е реален и Тренчев в случая изразява един реален проблем, който съществува. Ние не можем да скрием проблема, защото Тренчев не ни харесва. Ето този конфликт го няма между правителството, парламента и президента. Въпросът е обаче да даваме позитивни оценки на тези три власти и малко, разбира се, на негативното да му обираме луфтовете. Така че няма противоречие между парламент и правителство.

Има и нещо друго. В някакъв смисъл ние се нуждаем от тази защита. Тези десетина души, които са вечно под огъня. Идваме дотам всеки път ние самите да пишем нещо, да обясняваме примерно, че баща ми не е убиец, аз не съм кариерист, не съм бандит, не съм бил партиен член и т. н. Това го казвам най-грубо, не се отнася случаят за мене. Но не трябва ли да имаме някой журналист да каже за Иван, Петкан нещо и след това, да дойде да се защити.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: За тебе, ако не са казвани и ако ти не си давал интервюта при нас или Жоро Марков, Михаил Неделчев? Те непрекъснато дават интервюта. . .

АЛЕКСАНДЪР ЙОРДАНОВ: Това става през декември. Ние поемаме инициативата и казвам дай това да направим, дай това. да направим. Имам чувството, че не идва така естествено. Сякаш аз лично се чувствам малко като натрапник, косато поискам нещо от журналистите на "Демокрация". Честно го казвам.

(Влиза Михаил Неделчев. Излиза Александър Йорданов.)

БОЖИДАР БОЯДЖИЕВ: За съжаление мога да заявя, че вестникът остана на опашката от основните си конкуренти. „Дума“ започна да излиза от 1 януари всеки ден в осем страници. Днеска то виждам „Отечествен вестник“ излиза с 12 страници. Не знам дали е само днеска понеже е петък. Но ние с шест страници брой всеки ден и понеделник 8 страници, издъхваме като обем. С шест страници брой е страшно трудно за организиране и за композиция. По тая причина аз смятам, че има конфликт с Петко Бочаров. Той лично ми прати едно писмо и искаше неговият материал да бъде на едно и също място или винаги в събота. Но тъй или иначе не намерихме начин да го заковем. Имаше подобен проблем с Васко Станилов още лятото, но там горе-долу го докарахме донякъде, докато пишеше. И с Енчо, и с други също сме се затруднявали. Изобщо шестстраничният брой не казвам, че е невъзможно да се издава, но е страшно за организация и композиция. Имам конкретни предложения. И г-н Павлов е запознат и трябва да се внесе някаква политика по тоя въпрос. И накрая ще повторя, не бива всички неудачи на вестника да се смята, че идват от страна на главния редактор.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Нека да дадем думата на Волен!

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Аз за разлика от колегите няма да си правя самокритика. Тука има едно предварително подготвено решение и няма да отговарям на всички тия критики. Някои от тях са доста общи, някои от тях – неверни, и мисля, ме няма смисъл да отговарям.

Няма да правя изказване. Вие сте решили да гласувате смяна на главния редактор на „Демокрация” и можете да го направите.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ами вее пак няколко думи да кажеш?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: За това как направих вестника, как събрах екипа? Много може да се говори, обаче с няколко думи няма да стане.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Вестникът тръгна, стартира до изборите и се закрепил на едно ниво и застана.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Как си представяте излизането на вестника оттук нататък? Интересува ме как ще продължи като изпълнение.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Аз мисля, че това, което пита Волен, не е работа на това заседание. Признавам, че аз настоявам час по-скоро да гласуваме освобождаването на Волен. Съвсем честно го признавам и правя процедурно предложение то да бъде гласувано.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Аз ще се опитам да бъда съвсем кратък. Не зная, почти не зная по чие внушение беше направена смяната през септември 1990 година и вестник „Демокрация” изгуби един даровит, талантлив автор и коментатор и получи един главен редактор, който няма организационни склонности. Той за това няма вина. Това е характер и това е възелът на проблема, който сега отново трябва да разрешаваме.

Особено пък съчетанието Волен – Спасов тогава беше особено пакостно, катастрофично за него. Той е един човек с толерантен характер. Георги Спасов е агресивна личност. Той получи едно наследство на административно управление да не може спокойно да работи, да пише.

Аз предлагам той да стане коментатор на „Демокрация”, но първо искам да чуя неговото мнение и съгласие. Много важно е според мен да не повторим днес грешката, която тогава беше направена немислено от перушана Берон и трябваше да тропам. Да не поставим друг човек на същия горещ стол, както тогава поставихме набързо Волен. Човек, който може много добре да пише, това не значи, че той може да бъде организатор.

Това, което аз споменах пред парламентарната група, Волен беше там, според мен линията на вестника се загуби от отсъствието на коментари. Линията на вестника се прави главно от коментарите. Един коментар събира нишките за изтеклия ден или изтеклата седмица. Такива хора трябва да има поне 4-5 души във вестника.

И вече за информацията отделно и повече може да се говори. Тя не е лоша. Не е достатъчна, но не е лоша. Но трябва да се промени начинът на поднасяне. Ние не ползваме ироничния стил, а оставяме всичката информация равна. Всичката равна! Едната трябва да е иронична, другата трябва да е равна.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Същото каза и Волен. Преди малко ставаше дума за спойката на колектива. Ти успя, Волен, да проведеш две синдикални събрания. Ти поставяш въпроса за бъдещето на вестника, а там е повдигнат въпросът от някои журналисти защо не станем независим вестник. Как да тълкуваме твоя въпрос за бъдещето на вестника? Представяш ли си, че без теб вестникът не би имал бъдеще?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не, нищо не казвам. Просто попитах как си представя бъдещето на вестника. Нищо друго.

Благодаря за оценката на Йордан Василев за моето перо. Но той малко бърка, защото това, което наследих като редакция, беше страшна бъркотия с недоразумения и трябваше изключително много време, за да се получи това, което направих. В момента в тая редакция има един работещ екип. Аз го събрах. Вестникът се прави с екип. Не се прави с главен редактор, защото вестникът е колективна работа.

Освен това оттам нататък вижданията ми за вестник малко се различават с това, което чух. Да

не фиксирам противоречията с Любомир Павлов. Информацията, казва, е малко. Ами как съчетаваш твоите изисквания за информативност с пресяване на информацията? Неудобно ми е, че го питам, но прекалено много се случва. . .

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Казах с начин на поднасяне с коментар. Следва едно едро заглавие с материал и с отсъствие на коментар. Най-слабото място това е отсъствието на коментара.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Иронията замества коментара.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: За БДЦ слагаш три колони, а за БСП -една колона. Когато тук, съществува социалдемократическа партия в СДС, ти за нея нямаш нищо. Онзи ден имаше делата на Зелената партия, Социалдемократическата партия, а нямаше репортер. Репортер имаше само за Зелената партия. Но нямаше сведение за това, че на една от партиите на СДС е заведено дело. Това са недопустими работи. Това е коалиция. И вестникът е на коалицията. Вестникът е на СДС. За това говори Любо.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не говореше за това, а говореше за правенето на вестника. А иначе всяка партия тука, всеки политик, депутат или привърженик може да изразява недоволство.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Ама не можеш да пуснеш на Каракачанов, а за Зелената партия да не пуснеш нищо. Това е абсурд, провал. Как го виждаш ти това? Това е липса на политическо виждане.

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: Липса на добра селективност.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Увеличението на подписките – това са неща, които са за втора, смачкани. Има информация, не може да няма, но на втора и смачкана, но не първа и на три колони.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Когато се разпадна Съветският съюз, в. ”Демокрация” нямаше материал за това.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Как да нямаше?

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Мога да докарам течението.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Много приказки могат да се кажат и много верни неща могат да се кажат, конкретни, но г-н Коруджиев много добре постави въпроса, както и г-н Йордан Василев. Да чуем мнението на г-н Волен Сидеров по отношение работата му в бъдеще във вестника, неговото съгласие и как като един коментатор, да кажем, какво ще е и да пристъпим към гласуване. Много работи има, които могат да се кажат.

По тая притурка „Дънки” повдигам въпрос, защото слушах един коментар по радиото, което беше преди два дена, и казаха, че редакторите на студентската притурка са в контакт с редакцията на вестник “Демокрация” и следващият, и по-следващият брой вече ще излязат не вече като нулевата притурка, а като редовно издание. Кой са тия студенти, какви са, що са, не ги знам, но. . .

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Това са студенти от Факултета по журналистика – на практика най-добрите. Моя идея беше да ги привлечем. Тоя брой не е успешен. Това беше една стратегическа идея да бъдат привлечени. И като се видят материализирани, това е много важно . . .

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: А проблемите, които разискват, г-н Сидеров?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Замисълът беше да излиза като притурка на вестника.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Идеята е отлична. (Оживление.)

ИВАН МОРОВ: Предполагам, че става дума за недоразумение, а ти мислиш, че ние сме злонамерени.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Аз не смятам, че сте злонамерени, но нещата са много свързани. Това е екип, който съм събирал човек по човек. Има хора, които съм ухаждал, като зная, че ще бъдат ценни.

ИВАН МОРОВ: Какво можем да очакваме?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Доста хора от редакцията няма да приемат моето уволнение като нещо добро.

ИВАН МОРОВ: Заплаха, сигнал за стачка?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Казвам го, че няма да се приеме като нещо добро, а не като заплаха или като сигнал за стачка.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Тук не става въпрос за уволнение, Волен.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: За какво става дума?

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Въпросът, който ние поставяме, е ти готов ли си да се оттеглиш от поста главен редактор на вестник „Демокрация” и оттук нататък да обсъдим заедно кое е оптималното положение за направлението на вестника с твое участие. Просто дали ти си готов на тази стъпка. Ето това е въпросът, който задават всички.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Защо трябва да съм готов? Не, аз не съм готов и не смятам, че това ще се отрази добре на вестник „Демокрация”.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз искам да припомня на всички колеги, че когато всички ние обсъждахме какво трябва да се направи, след като Йордан Василев престана да бъде главен редактор, идеята беше, всички си спомнят тука, Румяна Узунова да бъде главен редактор на вестника, а Волен Сидеров да бъде неин помощник. Това не стана.

Аз смятам, че Волен не трябва сега да схваща този разговор, аз не можах да взема участие в него, да не го схваща като категорична отрицателна оценка. И моето предложение е да гласуваме Волен Сидеров, с негово съгласие, да остане първи заместник-главен редактор.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Заместник, първи заместник-главен редактор си има.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Но за мен по-важно е коя длъжност той ще поеме срещу главното редакторство.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Това за мен също е важно.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Много важен, много важен въпрос е това. При всички случаи обаче ние трябва да намерим един човек; както казва и Йордан Василев, който да поеме вестника. Но нека това не означава освобождаване на Волен.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Напълно съм съгласен с това, което каза Мишо. Подновявам своето предложение за гласуване. Продължавам да твърдя, че първата стъпка, която трябва да се направи, е да освободим Волен. В това съм дълбоко убеден. Подновявам предложението си.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ако Волен беше изразил някаква готовност, преди да се подложи това на гласуване, и приемеше някаква формула да се оттеглише от поста главен редактор на „Демокрация”. . .

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Да бъде заместник-главен, докато се определи главен, така ли?

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Да.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не. Не съм съгласен.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз знам, че много хора в тази редакция са му и лично предани, и свързани с него и творчески, и приятелски, и т. н. Най-лесното е всеки от нас знае това, когато по някакъв начин губи един пост, по някакви причини да разцепи, така да се каже,

организацията, вестника, хората на вестника и т. н. Аз моля Волен това да не го прави. С един твой призив, с едно твое обръщение към хората, които работят във вестника, да кажеш, че вестникът е нещо по-важно или конкретната работа, която изпълняват в него, и ще се задържат нещата. Най-лесното е сега 30 журналисти да обявят, че няма да пишат повече, че отиват в „24 часа” или нещо такова. Това е най-лесното. От теб зависи.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Бих предложил друг вариант. От главен редактор на първи заместник-редактор има характер на понижение. Затова подновявам моето мнение. В момента няма длъжност „коментатор”. Т. е. той ще бъде единственият специален коментатор. Той не е понижен, той си остава в редакцията като човек, който да пише по главните проблеми на страната. Това е подходящо според мене за един- главен редактор, който да бъде единственият щатен коментатор. Няма друг. Докато главен има и това би било (заместник-главен) неприемливо. От главен редактор той става коментатор и това е приемливо. Ако е първи заместник-главен редактор или заместник-главен редактор, това с очевидно снижение в ранга. Другото няма такъв вид. То е екстра фигура. Затова предлагам някакъв такъв вариант да решим да има.

(Следва)

Б. Р. Стенограмата публикуваме с незначителни съкращения.

Как бе сменен караулът в официоза

<http://www.bgvestnik.eu/2012/10/01/комсомолски-секретари-правят-монета/>

Стенограма от заседанието на издателския, синдикат на в. „Демокрация” за избирането на Енчо Мутафов за нов главен редактор

Раздел: Личности

Анотация: **168 часа 3 март 1992 година, бр. 9**

(Продължение от бр. 8)

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Много е важно от първата информация да не се дестабилизира положението във вестника.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Ще изтече още тази вечер информация. Ние трябва да бъдем първи. Утре всички вестници ще направят съобщение.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Този въпрос трябва да бъде решен сега, а не да оставим на главния редактор да го решава после. Важно е как ще се поднесе на обществото. Така че сега трябва да му се реши положението (на Волен Сидеров – бел. ред.). Отново се връщам на варианта той отново да бъде единствен в редакцията и да няма такъв друг човек с такъв пост, равен на него. Той да бъде основна фигура и единствен, платен коментатор.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Аз ще моля тогава да гласуваме предложението на Йордан Василев.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: За сетен път се убеждавам, че Волен Сидеров не умее да защити своята позиция. Говорили сме за концепция на вестника в Управителния съвет. На вас ви се постави задача, а вие това не го свършихте. И ако трябва да говорим за концепция на вестника, вие и сега я нямате.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Имаме писмена концепция.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Аз лоши намерения към тебе никога не съм имал. Защити се. Аз искам да се защитиш, за да взема решение дали да гласувам, ако се подложи на гласуване твоето освобождаване.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Ти говориш смешни неща.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Ти говориш смешни неща. Аз ти казвам, че аз не съм взел решението.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Никой няма какво да допълни. Аз ще ви предложа една обединителна формулировка.

ВОИМИР МИЛКОВ: Мисля, че резонансът ще бъде зашеметяващ. Ако трябва всички течни неща да изложите, както стана днес, трябваше да излезете и с евентуална фигура, която моментално да завърти тоя вестник.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Милков си спомня, когато беше освободен Йордан Василев, имаше „изпълняващ длъжността главен редактор” няколко дни и постникът си вървеше. Тона не е толкова страшно. Зашеметяващи ефекти няма да има. Нищо по-нормално няма да се смени един главен редактор, когато един вестник не първи добре. Аз мисля, че ако Волен сега не може да даде отговор, да се пише утре, че е освободен главният редактор и му е направено предложение да бъде коментатор на вестника, с което, мисля, че информацията ще бъде добра, а вече той ще реши, като размисли.

Но да протакаме нещата, става вече гибелно и загнива-що. Мисля, че над всичко друго трябва да поставим съдбата на вестника и ролята, която той играе.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Отново Василев, Неделчев и Коруджиев предлагат да гласуваме освобождаването на главния редактор, като в координация с неговия интерес му предложим това, което предложи Йордан Василев, или някаква сходна модификация.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Преди гласуването да се попита дали той смята формулировката да бъде без гласуване, оповестяването да бъде пред колектива и дали главният редактор е пожелал да бъде коментатор.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не, не желая.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: При това положение повече не можем да настояваме. Предлагам гласуване за освобождаване на главния редактор. Който е съгласен с това предложение, моля да гласува! Против? Един. Въздържали се? Един.

Предлагам да се насочим към следващата точка – кой ще приеме управлението на вестника.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Да постъпим по естествения ред – който е първи заместник-главен редактор, той да бъде. Тук е Мишо Ноев. Предлагам да не се пише във вестника „изпълняващ длъжността главен редактор”, а само заместник-главен редактор.

ИВАН МОРОВ: Ноев остава за два дни. Искам да попитам какво мисли той, за тия два дни смята ли, че ще има трудности и пречки.

МИХАИЛ НОЕВ: Ще има. Аз съм длъжен по силата на служебните задължения да поема работата, докато дойде следващият главен редактор. Но точи шок за Волен ще се отрази и върху колектива на редакцията. Но аз смятам, че ще се опитаме да овладеем нещата. Но те не са изгървани.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Предлагам Любомир Павлов, Димитър Коруджиев и Йордан Василев да направят обръщение към всички от вестника.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ще има незабавна среща.

МИХАИЛ НОЕВ: Периодът едва ли ще бъде два дни. Имам молба да бъде съкратен до минимум срокът, за-щото е труден тоя срок. Моля следващото решение да бъде взето колкото се може по-скоро.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Ние сме длъжни да осигурим някакъв контрол върху вестника. Да се направи колективен орган, които да следи за издаването му. Това може да стане с дежурства на отделни хора от нас?

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ:!

Предлагам Ноев да каже дали няма да се възприеме като вмешателство в работата на редакцията.

МИХАИЛ НОЕВ: Аз мис ля, че няма нужда от такова нещо. Аз съм длъжен да поема тази отговорност. Създаването на какъвто и да е временен орган ще даде отрицателно отражение.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ще се възприеме като политбюро.

МИХАИЛ НОЕВ: Става въпрос за два дни.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Във вторник ще има съвместно заседание на синдиката и Координационния съвет и трябва да се решат всички въпроси.

ИВАН МОРОВ: Подкрепям Сугарев и настоявам някой човек да поеме тази отговорност. Надявам се да не се драматизират нещата, но ако се случи сътресение с вестника, ще бъде изгълкувано лошо. Трябва да има няколко души за политическа отговорност.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Може да се намерят дежурни хора за тази вечер или ако ги потърси заместник главният редактор, да бъдат на негово разположение. Дори да бъдат на петия етаж, а не в редакцията.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Или на телефона.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Не. В стая и на негово разположение.

МИХАИЛ НОЕВ: Аз мисля да поема изцяло тая отговорност. Ако не се ползвам с доверие, кажете?

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Има резон. Това е вярно.

МИХАИЛ НОЕВ: Мисля, че го имам 100% това политическо доверие.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Аз си оттеглям предложението. В началото бях с това, което предложи Сугарев. Това означава недоверие към ръководството и колектива. Проблемът е много сложен.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Ние просто искаме да разчитат на нас.

ХРИСТО ГЕНЕВ: Естествено доверието трябва да бъде 100%, но вие бихте ли могли да поемете отговорностите във вестника така, че да не доведат до неположителни последствия.

МИХАИЛ НОЕВ: Не мога да поема отговорност за някои реакции на колектива.

ХРИСТО ГЕНЕВ: Не за реакции.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Все пак мисля, че тук присъстващите познават Мишо Ноев, а някои го поставят под съмнение. Лично аз смятам, че той е голям професионалист. Той дойде тук и покача възможности. Как може да се съмняваме в журналист? Кой журналист не знае, че трябва да съгласува, ако избухне война или нещо друго?

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: Ние да бъдем ТУК.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Аз мисля функциите да се поемат от първия заместник главен редактор, а в негово отсъствие от заместник главния редактор и от отговорния секретар. Заместник-главният редактор може да разчита на издателския синдикат за всякаква помощ, ако той прецени за необходимо.

Предлагам да преминем към следващата точка -предложение за главен редактор, за да може да бъде внесено във вторник на заседанието на Координационния съвет.

(Излизат Михаил Ноев и Божидар Бояджиев.)

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ако има някой, който да направи предложение относно кандидатура за главен редактор?

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Енчо Мутафов.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Такова предложение беше направено в „24 часа“.

ХРИСТО ГЕНЕВ: Има ли съгласието на Мутафов?

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Еретично предложение!

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: То е правено вече.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Става въпрос за кадърен човек от частен вестник – Бинка Пеева от „Репортер-7“.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Няmate ли съмнения?

ЕДВИН СУГАРЕВ: Това е много тъмно.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Този човек трябва да се ползва освен с политическо доверие, но да има и организационни качества, да стимулира и да използва потенциала в редакцията, да ангажира външни автори и да има психологически качества, за да обединява колектива.

ХРИСТО ГЕНЕВ: Да не се получи само един добър журналист?

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Аз съм много силно разколебан. за да не стане същата работа.

Какви са качествата на моя стар приятел Енчо? Чудесен автор – повторение с Волен по перо, много добре политически ориентиран, който може да дава идеи на едно издание, но във всекидневник досега няма политически опит. Ако е седмичник – без колебание става. Има много широк политически поглед, има голяма култура, познава изкуствата и т. н., но като вестникар той е на едно понятие на читател като всекидневник. Ще му бъде много трудно да се справи, дори по-трудно, отколкото на Волен. Енчо е нужен на този вестник с тези си силни качества, но не знам дали като главен редактор ще може да конструира брой всеки ден. Той не е влязъл в темпа на седмичника, а ние искаме да бъде на всекидневник.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Как тъй?

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Аз съм бил във всекидневници. Аз съм без колебание, че ще е нужен, за да дава обща насока и политическа, и културна и бих предложил да се възстанови длъжността директор за Енчо, а главен редактор да бъде друг човек. Имам предвид Калина Стоева от БТА. Имам предвид тия неща от Бочаров. По селективността на външните новини ще бъде превъзходна. От двамата ще направим едно общо. Във вътрешната политика ще бъде нужен Енчо. Някакъв такъв вариант да търсим.

Искам да предложа във вторник да поканим всички на заседанието съвместно на синдиката с Координационния съвет, за да ги видим като фигури, да ги чуем какво мислят за тоя вестник и тогава да се спрем, като имаме повече кандидатури.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Нека не подхождаме митологично. Не съм съгласен с Василев, че Мутафов е толкова добре ориентиран. Но Мутафов беше в Града на истината. И когато народът викаше СДС – Мутафов викаше истина, истина. И Енчо Мутафов има политически позиции, които не са реализирани. Енчо Мутафов не стана депутат, защото не влезе на добро място в Сливен. Той е артистичен човек и ще схване даването на това главно редакторство като титла и не е човек с особени качества, нито характер да обединява.

Енчо Мутафов е много-добър автор индивидуални'. Той не е обединител. Той е не само артистичен, но е и грандоман. В сложната ситуация на нашия вестник няма да може да внесе един добър тон. Следователно Енчо Мутафов е човек на възраст. За разлика от него един млад журналист, който ще слуша и би изучил политическата ситуация. А Енчо Мутафов ще си движи своята надпартийност, а той си е сам партия и няма да съдейства за това, че нашата основна задача в момента е укрепването на коалиционния характер на СДС. Енчо просто няма да се интересува от тия неща. Него просто го интересува глобалната декомунизация в страната.

Прекрасен е за коментатор и глобално да командва, без да има конкретни ангажименти за ежедневно излизане. Категорично се противопоставям на кандидатурата на Енчо.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Не сме подготвени всички. Трябва да се огледаме и в това време да търсим подходящата фигура. Сега да оставим Кольовски да изпълнява тази длъжност.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Заместникът на Иво Инджев. Панайот Денев от БТА. има много качества. С него са водени разговори да бъде привлечен като заместник главен редактор.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Любен Генов е просто от класа.

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: Вестникът има Ноев. Кольовски. и т. н. Той има своите професионалисти. Трябва да намерим политическа фигура. МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Зависи каква политическа фигура. Енчо Мутафов не е изцяло от СДС. Разбира се, хората не трябва да бъдат изцяло от СДС.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Да бъдат от БКП тогава!

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Не, не.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Моето мнение, Мишо, не съвпада с твоето. Всъщност Енчо Мутафов през 1961 година е един, а сега е друг. Познавам го. Той е с голямо мнение за себе си и е вълк единак. Той не е приет в Съюза на писателите, макар че е един от най-добрите литературни критици, и не е излизал в чужбина до 10 ноември. Той е написал чудесни книги.

Какво е направил в демокрацията за две години? Има замах. Той с една личност. На нас ни трябва личност. И оттук трябва да тръгнем. Той има замах, енергия, има култура. Може би му липсва тънката култура – първите седем години, но от друга страна, това, което е направил от себе си като култура, отново доказва колко голяма личност е. Той има широк кръг познанства с художествената интелигенция и може да докара тая интелигенция в тоя вестник, а това е важно.

Мишо каза, че е неуправляем човек. Не съм съгласен. Почти до 13 октомври той беше критик на Желю Желев и мирния период и всичко свързано с него. Но от 13 октомври той не само е прекъснал този начин на отношение, но сега всячески поддържа Желю, правителството и СДС. Фактите покажат, че много е узрял.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Добре се ориентира.

ДИМИТЪР КОРУДЖИКВ: Да съм говорил тон да стане главен редактор. Той има достатъчно работа. На 50 години е и както всички нас иска да си напише книгите 71 не да стана главен редактор на „Демокрация”. Той идва с чувство на дълг. Казва, аз една година денонощно ще стоя в редакцията и ако на Координационния съвет решат да гласуват за мен, ще кажа дайте ми сто дни и ако не сте доволни, ще си отида. Но не става дума за активен борец или за артист.

Убеден съм, че има силно омекотяване на характера и силно омъдряване. Всички ще бъдем близко до него. Да създадем една редколегия с 5—6 пишещи хора и с външни хора и да го омекотим чисто приятелски, да го стопим. Но аз съм убеден, че той ще може да осъзнае отговорността и за отношението на журналистите от редакцията и да следва една политическа линия, а не глобална декомунизация, и да има чувство за отговорност. Не става дума да прави вестник, но ако е 12 страници вестникът, ще има 4-5 заместник-главни редактори, на които Енчо да бъде глазура и културата, размахът на вестника.

Освен това Мишо казва стига с митологиите. Но хората все пак са синият електорат. Енчо е митологичен. Знам как кара хората да реагират, защото му вярват. Те знаят, че е антикомунист и то твърд антикомунист, кадърен човек.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Аз също съм за тази кандидатура по две причини. Все едно дали неговото мнение съвпада със СДС или не. Тоя вестник не трябва да повтаря папагалски СДС. но и да дава нови идеи. Енчо в този смисъл е подходящ човек.

Второ, Енчо ще привлече потенциала, който „Демокрация” изгуби. В „Демокрация” сега пишат само журналисти. Външни автори няма. Тон ще ги осигури.

Той е -енергичен човек, имам предложение всички да се ангажираме да му помогнем в началния период. И второ, като го назначаваме, ще му дадем пробен период. Трето, естествено трябва да се знае и да се назначи още един заместник главен редактор, който да върши чистата вестникарска работа.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Никой не каза нищо за останалите кандидатури. Кольовски. .

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Кольовски спомена ли се?

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: КГБ (оживление).

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Задраскваме го тогава.

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: По-добър от Енчо нямаме.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Сто дни е хубава идея.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Самият човек го предлага.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Все пак да предложим кандидатурата на Енчо Мутафов. Който е съгласен с тази кандидатура, моля да гласува! Против? Няма. Въздържали се? Пет от 14.

ВОИМИР МИЛКОВ: За що се гласува само за една кандидатура? Аз гласувах машинално.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Изказванията бяха около кандидатурата на Енчо Мутафов. Така че, повторно моля, който е съгласен, да гласува! Шест души „за”. Против? Двама. Въздържали се? Шест души.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Решение няма. Предлагам да подложим на гласуване дали трябва да търсим главен редактор вестникар или политическа фигура.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ако можем да намерим съчетание.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Да, но го няма. Ако го имаше, щеше да се появи през тия две години.

МИЛКО ДЖАДЖЕВ: Аз гласувах „въздържал се”. Повлякох се по изказванията на някои. В тях видях плюсовете. Аз съм чел статиите и съм възхитен от него. Ние освободихме Сидеров. с оглед да докараме вестника в професионално отношение до висока степен. Неделчев и Василев питат дали да потърсим политическа фигура или професионалиста. От мен ако зависи, ще гласувам за Мутафов, ако тримата, които се изказаха, го познават добре.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Енчо се поддържа от шест човека. Навярно хората искат да се въздържат от отговорност. Затова все пак да се кажат по няколко думи и за другите кандидати.

ИВАН МОРОВ: Аз съм типичен случай, чието мнение може да бъде манипулирано. Аз не познавам Енчо. Слушам и ще гласувам, ако по някакъв начин се постигне консенсус. В същото време за нас няма да бъде изгодно, ако излезем без решение.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: На седми май трябва да влезем в Руския клуб и който загуби, трябва да плати вечерята (смях).

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Аз имам доверие на неговите психологически анализи (има предвид Неделчев – бел. стенографа) и пълно доверие на Сугарев и Коруджиев. Ако беше единствен Неделчев, бих подкрепил тях. Василев се присъедини към другата група.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Аз не виждам изход за себе си, макар за мен той е най-добър.

ЕДВИН СУГАРЕВ: Предлагам самият той да е политическо лице.

Гласове: Не, не.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Енчо не е само политическо лице, а е много повече културно, отколкото политическо, и с неговото културно лице ще допринесе на вестника. За минусите -че не е вестникар. Но ние говорим да привлечем още един абсолютен вестникар и постепенно това ще се навакса от Енчо.

Предлагам създаване на редколегия, в която да влязат 4-5 човека и да се събират в седмицата и да бъдат близко до Енчо и едновременно да мислят с него.

ГЕОРГИ ЛАЗАРОВ: Не знам дали сте чели статията му в „Демокрация”. Тая статия ме накара да гласувам, защото видях тържеството на синята идея и политическата обстановка в страната. Такъв човек ни трябва.

ХРИСТО ГЕНЕВ: Поддържам Коруджиев. Искам да направя конкретно предложение. В минимално кратък срок да бъде заместник-главен редактор, който да бъде вестникар.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Виждам безпокойство и повторение. Виждам безпокойство от това, че ще се получи известно безтегловно положение на главния редактор първата седмица или две и особено при положение че не по шава екипа. В с ъщото време той има заместник главни

редактори. Но вкарването веднага с него на нов човек ю виждам като психодетонатор. Заместник главните редактори ще кажат тоя ще ни бъде гаулайтер. Това ще подейства психологически на редакцията. Това е недопустимо да се прави. Ако искате, ще говорим с Енчо и в първата седмица аз ще стоя всяка вечер, за да му бъде съветник по чисто професионалните въпроси – оформление, акценти и т. н., и каквото иска да ме пита, ме пита.

НИКОЛАЙ ВУЗЕВ: Сто дни ще издържиш ли?

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Няма да издържа сто дни. Той ще работи все пак. За да бъде спокоен, аз ще седя при него. Това ще бъде не повече от една седмица. Освен това – един път седмично, група за политически анализи на вестника. Освен този кръг тук ни трябва и един социолог, психолог. Трябва да се ориентираме към фигури. За мен е изключително полезно всеки вторник да си пием кафето на обяд.

ВАСИЛ СТАНИЛОВ: Това ще бъде опекунство на главния редактор.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Д з ако съм, ще го искам това нещо.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Казва му се мнението за политическата обстановка. Този съвет нищо няма да решава. Това ще повдигне равнището на вестника. Енчо ще знае, че в събота следобед или сутрин с тия хора ще се събира. Пият си кафето и по приятелски си говорят и всеки си казва вижданията. Той е наравно с тях.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Нещата отиват към финал. Но какво изпускаме най-важно? Ако ние не можем да намерим едно лице, което да съчетава политически и професионални качества едновременно в безспорен мащаб, ние трябва да отидем към политическо лице. Ако вземем просто професионалист, ще бъде обида за ръководството на редакцията. Т. е. ще възприемем политическо лице и вестникът ще тръгне.

И при това положение, след тази дискусия, ако има промяна, да видим дали във вторник ще предложим кандидатура за главен редактор. Да направим второ гласуване! Който е съгласен за това предложение Енчо Мутафов да бъде главен редактор на в. „Демокрация”, моля да гласува! „За” 10 души. Има ли против? Двама. Въздържали се? Двама.

Последния! въпрос разговор с колектива и информацията, която ще изтече.

Реплика: Да излезе във вестника.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Формулирам как да се напечата.

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ: Това което сега решим тук не трябва да бъде поставено в информацията, защото Координационния! съвет може да има друга идея и ще бъдем бламирани.

По първото решение смятам, че информацията трябва да се направи с най-голямо уважение и благодарност към досегашния главен редактор. Много важно е как ще се поднесе името на Волен Сидеров. Текстът трябва да бъде направен с уважение.

МИХАИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Данчо да го направи.

ИВАН МОРОВ: Имам молба към Сидеров да не се чувства обиден и все пак да отчете факта, че всяко противодействие на това, което става днес, може да повлияе на електората на СДС като политическа идея. Нищо повече.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Предлагам да чуем позицията на Сидеров.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Мисля, че е излишно.

КРЪСТЮ ПАСТУХОВ: Дали приемаш?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не съм съгласен. Чисто юридически не стои много чисто. Аз имам безсрочен трудов договор с агенцията и оспорвам това нещо.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ние те преназначаваме.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Тогава трябва нова заповед, да я подпишете и т. н. Изчислете ги тия неща, защото са много спорни. Това решение, което тук се взе, може да се оспори.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ние не те уволняваме. Освобождаваме те от длъжност главен редактор.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Това означава прекратяване на трудовия договор.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Не те освобождаваме. Назначаваме те като коментатор.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Трудовият договор е безсрочен.

ДИМИТЪР КОРУДЖИЕВ: Искаш да кажеш, че ще си пожизнен главен редактор?

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не И трябва да се съобразяват решенията. Още повече този издателски синдикат е единствен орган, който взема решение. Вие ще чакате Координационния съвет, за да се. . .

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: . . . за да се потвърди нашето решение и да вземем окончателно решение да сключим с него договор за коментатор.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Искам да получа съответна заповед за освобождаване.

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Ти се преназначаваш от главен редактор в коментатор.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Това е така. . .

ЛЮБОМИР ПАВЛОВ: Приключваме заседанието.

Край